

skal gøres for de ubemidlede i Samfundet. Denne Klasse har jo længe ventet paa en Skattelettelse, og der blev jo ogsaa, som der er bemærket fra flere Sider, for nogle Aar siden gjort Tilløb til det, men den Gang mislykkedes det. Jeg skal ikke rette Behrejdelse mod nogen og ikke sige noget om, hvem der den Gang var Skyld i, at det mislykkedes. Jeg kan forstaa, at der i de senere Aar ingen Grund har været til at fremkomme med Forslag om en Skattereform, hvor der særlig var Tale om Lettelser for de smaa, for det vilde kun have været at bringe Virvar ind i Forhandlingerne om disse Skattelove og maaske atter bringe den Klods frem, som man den Gang mente, var Hindringen for disse Skatteloves Gennemførelse. Jeg er fuldt ud klar over, at det har været den fornuftigste Politik at føre disse Skattelove til Ende, før vi tage fat paa Toldloven, som enhver jo kan forstaa er det, jeg sigter til.

Forhaabentlig faa vi nu disse Skatte- love bragt til Ende i denne Samling, og naar det saa er sket, vil jeg rigtignok meget haabe, at naar Rigsdagen samles til næste Efteraar, vi saa maa se Toldloven forelagt her i Tinget. Jeg hører, at der er nogle, der mene, at vi skulle vente med Toldloven, til vi se, hvorledes disse Skattelove ville virke ude i Livet, hvilken finansielle Betydning, de ville faa, og hvilket Udbytte de bringe Statskassen. Det kan der være noget i, men der er vel ingen, der er blind for, at fordi en Toldlov bliver forelagt, er den derfor ikke vedtagen; den vil sikkert faa en trang Skæbne, hvis den skal gennemføres i demokratisk Skikkelse, og derfor er det ikke for tidlig at begynde paa den, saa snart disse Skattelove ere bragte ud i Livet. Før vi faa den færdig, skulle vi nok se de finansielle Virkninger af disse Skattelove. Jeg skal slutte- lig udtale det Ønske, at, naar Toldloven forelægges, vi saa maa se en virkelig demokratisk Toldlov forelagt, og naar vi naa saa vidt, at vi faa den vedtagen og bragt ud i Livet, at det saa maa vise sig, at vi der have faaet en Reform, der ikke blot er til Gavn for de store i Samfundet, men fremfor alt til Gavn for dem, der staa paa Livets Skyggeside, dem, der ikke have anden Formue end den Arbejdskraft, der er nedlagt i deres Legeme. Med disse Ord skal jeg slutte, idet jeg anbefaler, at vi gøre, hvad der staa i vor Magt, for at gennemføre de foreliggende Skattelove i denne Samling.

Frederiksen: Jeg skal ikke ret længe forhale Forhandlingerne om denne Sag, idet jeg i alt væsentligt slutter mig til Forslagene, saaledes som de foreligge. Der er ganske vist adskillige Punkter, hvor ogsaa jeg kunde have ønsket en og anden Forandring, men paa dette Tidspunkt af Samlingen finder jeg det ikke formaalstjenligt at fremkomme med Ændringsforslag. Naar imidlertid en hel Del Medlemmer af dette høje Ting have fremført deres Ønsker om Ændringer, som de kunde ønske foretagne i Forslagene, saa har jeg ogsaa et lille Ønske, som jeg finder mig foranlediget til at fremsætte, ikke fordi jeg, som sagt, agter at stille noget Ændringsforslag, denne Sag vedrørende, men fordi jeg er tilbøjelig til at mene, at naar man henstiller til Ministeren at føre Loven ud i Livet paa en saa human Maade som mulig, saa vil ogsaa denne Henstilling kunne tages til Følge, uden at der behøver at foretages nogen egentlig Ændring i vedkommende Forslag.

Det lille Punkt, som jeg vil fremdrage, vedrører en Ændring, som af Landstinget er indføjet i Loven om Ejendomsskyld i næstsidste Stykke af § 1. Der staa blandt andet: „For saa vidt der i enkelte Egne af Landet, saasom paa Bornholm, maatte være særlige, faste Afgifter, der have Karakter af Statsskatter, bortfalde disse ligeledes fra 1. Juli 1904.“ Dette at have Karakter af Statsskatter kan forstaaes, kan jeg gerne sige, paa forskellig Maade, det er ikke altid saa let at sige, hvilke Skatter der have Karakter af Statsskatter. Skulde jeg have ønsket en Forandring i dette, saa skulde det have været en saadan, som at man, i Stedet for „Statsskatter“ havde sat „offentlig-retlige Ydelser eller ere traadte i Stedet for samme“. Dersom man havde affattet Bestemmelsen paa denne Maade, havde den været mere klar, og der vilde ingen Misforstaaelse kunne finde Sted, men som den nu er affattet, kan den være Genstand for Misforstaaelse og fortolkes paa en Maade, saa at de, hvem særlig denne Bestemmelse angaar, ikke blive tilfreds- stillede. De, hvem denne Bestemmelse angaar i særlig Grad, ere dem, hvem der paahvile saadanne Skatteydelser, som ikke ere almindelige for hele Landet. Jeg sigter her ikke alene til Bornholm, som jo er nævnt, men ogsaa til den Valgkreds, jeg repræsenterer, nemlig Ærø, til de 8 slesvigske Sogne, og der kan være endnu adskillige andre Steder, hvor de have